

Då härads-skrifvaren, ...
herr Anders Ulvin, samt
... mad. Hedevig
Mentzer, ...

1700-1829 81 Cbza 1742 Ulvin o. Mentzer

National Library
of Sweden

Då

Härads-Skrifvaren,
 Äreborne och Högwälaktad

HERR ANDERS
 U L V I N,

Samt

Äreborna och Dygderika MATRONAN,

MAD. EDEVIG

MENTZER,

Ingingo ett Christeligt äktenskap
i Upsala d. 25 Martii

Ar 1742.

Wälment Lämnat

E. ^{af} J. A.

Trykt i UPSALA,

* * * * *

N gyltne tid då varit har,
(Som vi i gamla skrifter läsa)
När än rättvisan bodde quar,
Och folket ej begynt at gåsa,
At lifsa, konstla, sätta färg
På afgrunds foster, laster stygga:
När man ej lärt ofantligt berg
Af aldraminsta sand-korn bygga.

* * * * *

Men sen Astraea från oss for;
Och up til himlen hastigt flydde;
Så kund' ej dygden stå i flor:
Man sen för inga laster skydde.
Den täcka glants, som dygden haft;
Blef i ett färgat sken förändrat.
Hvad årbart var, blef snart förqvast;
Då denne Nymph ifrån oss vandrat.

Ho skulle tro, när odygd har
Så fasta pålar nederflagit,
At dygdens folk ur högden klar
Til sig rättvisan åter dragit?
Astraea bor wäl hos oss än;
Fast hon är sålsynt, hon dock äger
Sit värde, och har nu igen
På jorde-kretsen fått sitt läger.

* * * * *

Et menlöft nöje, liuflig ro
Och gyldne tidens såta lefnad
Har än ej flyktat ur vårt bo,
Ännu en lif och nöisam trefnad
Skull winnas under alt beswär,
Ja under daglig sorg och oro,
Om wi til nöjet had' begär,
Och ej oss sielt til plåga voro.

* * * * *

När en förståndig, dygdig Man,
Som genom slit sig banat vägen
Til heder, makan finna kan,
Som är sig trogen och benägen,
En wän, hwars prydnad är en krans;
Som utaf sann Gudsfruktan lyser,
Och ej vet af nå'n flyktig glans,
Men sielfva dygden hos sig hyser.

* * * * *

Då nalkas wilst hans gyldne tid:
Då börjas rätt en nöisam lefnad,
När två med lika lust och id
Sig värda om hvarannans trefnad.

Säll är den Man, som sådan ros
I dygdens örregårdar funnit:
Ja säll en qwinna är derhos,
Som til ett dylikt välfånd hunnit.

* * * * *

Vår BRUDGUM, Eder menar jag,
Som funnit har et äkta smycke.
Vår BRUD jag menar, som i dag
Har utvalt, efter allas tycke,
En Man, som bär et klart portrait
Af förra Måkan, den hon saknat:
Af LUNDSTRÖM ser Hon Contrefait,
Liksom Han i ULVIN upvaknat.

* * * * *

Den HERREN, som all ting förmår;
Som Lif och Döden har i händer,
Som vet alt hvad oss forestår,
Vårt lifs och lyckas hiul omvänder,
Välsigne Edert äkta-band;
Och när Er lefnad är förliden,
Han lät' Er i sit himla-land
Få niuta städs den gyldne tiden.

